

man ikke kunne udvide det at blive klogere til også at omfatte de nedskæringer af kontanthjælpen, man har været med til at gennemføre. Vil De Radikale overveje at fjerne de nedskæringer af kontanthjælpen, man har været med til, og dermed hjælpe familierne, så de ikke behøver at risikere at blive sat ud af deres boliger osv.?

Kl. 15.35

(Kort bemærkning).

Ida Jørgensen (RV):

Selvfølgelig vil vi overveje det, for det vil vi med alt, hvad vi har lavet. Men grunden til, at vi gik med i det forlig, var jo, at der var et andet problem, nemlig det, vi har kaldt for fattigdomsfælden. Man kunne få mere i offentlige ydelser end ved at tage et arbejde, og en måde, man kunne kæmpe sig ud af sine fattigdomsproblemer på, var at få et arbejde, og vi kan se på kurverne, at det gavner, når man først har fået fodfæste på arbejdsmarkedet. Det var derfor, vi gik med i forliget, men der er ingen, der siger, at det er et ufejlbarligt forlig, vi har været med til at lave.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det er altid godt, at man ikke påstår, at ens forlig er ufejlbarlige. Men jeg vil gerne høre, om De Radikale synes, det er acceptabelt, at man har indgået et forlig, som man i dag kan se har den konsekvens, at folk, der f.eks. har været udsat for en arbejdsskade, risikerer at måtte gå fra hus og hjem sammen med deres børn på grund af det loft, man har indført med forliget. Mener man, det er en acceptabel følge, eller vil man være med til at fjerne de regler igen, så folk, der er på kontanthjælp, har nok at leve for?

Så må vi finde ud af, hvad vi kan gøre på anden vis, for at folk kan komme hurtigst muligt tilbage på arbejdsmarkedet eller på førtidspension. Men så længe man er på kontanthjælp, skal man have nok at leve for, så man ikke er udsat for ikke at have penge nok til mad og til huslejen.

(Kort bemærkning).

Ida Jørgensen (RV):

Inden vi nær ændre et forlig, er vi nødt til at gå ind i en nærmere drøftelse af det og komme ind på de konkrete punkter.

Formålet med, at vi gik med i »Flere i arbejde«, var netop, at folk kunne få mere ud af det ved blot nogle få timers arbejde. Men det er klart, at hvis folk har en arbejdsskade og derfor

ikke kan tage et arbejde, forsvinder vores forudsætning for at gå med i forliget, så derfor kunne der måske være grund til at se på den begrænsede gruppe. Vi gik ind i forliget med åbne øjne, men det var målrettet mod de mennesker, som havde arbejdsvenen.

Første næstformand (Svend Auken):

Så siger vi tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken, og den næste er fru Line Barfod.

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne sige tak til SF for at have rejst forespørgslen.

Som fru Sandy Brinck var inde på, har den meget klart været med til at vise de store ideologiske forskelle, der er mellem partierne på dette område, og den store ideologiske ændring, der er sket med regeringsskiftet. Den er senest blevet meget tydelig med den opdeling, man har lavet med en ny minister for de pæne, ordentlige børn og en anden minister for dem, der ikke klarer sig godt – dem, der er lidt mærkelige og skal have almisser og klappes på hovedet.

Hele problemet er, at man har ændret socialpolitikken fra at være et ønske om, at vi skal hjælpe alle grupper og ikke pege nogle bestemte børn ud og sige: Det er jer, der er problembørnene. Vi skal derimod gøre, hvad vi kan, for at alle kan være med, og at alle har de bedste mulige vilkår for at kunne få et godt liv. Vi skal ikke bestemme, hvad et godt liv er, men alle skal have de bedste muligheder for at få et godt liv.

Det har man under denne regering ændret til, at vi selvfølgelig skal sørge for, at de riges børn har det godt, og så skal vi ellers finde ud af, hvem der er særlige problembørn. Dem skal vi give nogle almisser og lave målrettede tiltag for, og de skal kunne søge alle mulige forskellige ordninger, for dermed bliver det klart, hvem problembørnene er. Man gør det i stedet for at sikre, at alle har de bedste muligheder, og jeg vil gerne sige meget klart, at det absolut ikke er den måde, vi ønsker at føre socialpolitik på.

Vi har haft en debat om, hvorvidt det var i orden at skære ned på kontanthjælpen, fordi det ikke kunne betale sig at komme i arbejde. Jeg kan godt huske den debat, der var for nogle år siden, da Rockwool Fonden kom med sin store undersøgelse, som mente at kunne påvise, at man kun fik 500 kr. mere om måneden, hvis man gik på arbejde i stedet for at være på kontanthjælp, og jeg kan også huske, at den daværende arbejdsmarkedsordfører for De Konservative,